

nie oznaczonym w art. 32 § 1, licząc od daty ustania tej przyczyny.

§ 5. 1. Organ wyższego stopnia (prezydium rady narodowej) rozpatruje zasadność przyczyn niezłatwienia sprawy wskazanych w zawiadomieniu lub wykazie i w razie potrzeby podejmuje odpowiednie kroki w celu przyspieszenia załatwienia sprawy.

2. Niezależnie od rozpatrywania indywidualnych i zbiorczych zawiadomień o niezłatwieniu spraw w terminie prze-

pisany organ wyższego stopnia oraz nrezydium rad narodowych powinny przy ocenie pracy podporządkowanych im organów czynić przedmiotem swej analizy również terminowość w załatwianiu spraw, wymaganą przez kodeks postępowania administracyjnego.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

427

UCHWAŁA Nr 427 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 grudnia 1960 r.

w sprawie nadawania wyróżnień i odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu”.

W celu nagradzania zasług położonych dla rozwoju i upowszechnienia turystyki i krajoznawstwa oraz kultury fizycznej i sportu nadawane będą następujące wyróżnienia i odznaki:

- 1) „Zasłużonego Działacza Turystyki”,
- 2) „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej”,
- 3) „Zasłużonego Mistrza Sportu”.

§ 1. Wyróżnienia i odznaki ustanowione w § 1 mogą być nadawane osobom, które szczególnie zasłużyły się na polu:

- 1) rozwoju i upowszechnienia turystyki oraz kultury fizycznej i sportu,
- 2) podniesienia kultury turystycznej wśród szerokiej rzeszy turystów,
- 3) działalności naukowo-badawczej, autorskiej i wydawniczej w zakresie turystyki i krajoznawstwa oraz kultury fizycznej i sportu,
- 4) podniesienia poziomu ideowego i wychowawczego ruchu turystyczno-krajoznawczego oraz ruchu sportowego.

§ 2. Wyróżnienia i odznaki ustanowione w § 1 mogą być nadane tej samej osobie tylko jeden raz.

§ 3. Wyróżnienia i odznaki nadaje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w drodze uchwały zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 4. 1. Utrata wymienionych w § 1 wyróżnień i odznak następuje na skutek skazania na karę utraty obywatelskich praw honorowych.

2. Pozbawienie wymienionych w § 1 wyróżnień i odznak może nastąpić w razie stwierdzenia, że zostały nadane w wyniku wprowadzenia w błąd albo że osoba wyróżniona dopuściła się czynu, wskutek którego jest niegodna wyróżnienia i odznaki. Pozbawienie następuje w drodze uchwały Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, zatwierdzonej przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 5. Szczegółowe przepisy określające sposób i porządek przedstawiania wniosków o nadanie wyróżnień i odznak „Zasłużonego Działacza Turystyki”, „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” oraz „Zasłużonego Mistrza Sportu”, wzory odznak, ich wymiary, tryb wręczenia i sposób noszenia ustali Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 6. Koszty wyróżnień i odznak oraz wydatki związane z ich nadawaniem ponosi Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 8. Traci moc uchwała Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. o ustanowieniu i nadawaniu tytułu i odznaczenia „Zasłużonego Działacza Kultury Fizycznej” i „Zasłużonego Mistrza Sportu” (Monitor Polski Nr A-45, poz. 512).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

428

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 17 grudnia 1960 r.

w sprawie ustalenia zasad i trybu wydawania zezwoleń na wyręb drzew w lasach nie stanowiących własności Państwa i w niektórych lasach państwowych oraz trybu i sposobu kontroli użytkowania tych lasów.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. o zagospodarowaniu lasów i nieużytków nie stanowiących własności Państwa oraz niektórych lasów i nieużytków państwowych (Dz. U. Nr 29, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wyręb drzew w lasach nie stanowiących własności Państwa może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia.

2. Nie uważa się za wyręb drzew zabiegów gospodarczych związanych z prowadzeniem czyszczeń w młodnikach do lat 15; nie dotyczy to drzewek choinkowych, na których wyręb wymagane jest zezwolenie (ust. 1).

3. Organ wydający zezwolenie na wyręb drzew uzależni wydanie zezwolenia od dopełnienia przez posiadacza lasu obowiązku odnowienia wszystkich gruntów leśnych, z których zostały usunięte drzewostany w okresie poprze-

dzającym wydanie zezwolenia, i przeprowadzenia czynności związanych z pielęgnowaniem upraw i młodników, które nie zostały wykonane w tym okresie.

§ 2. 1. Rozmiar wyrębu określa się na podstawie uproszczonego planu urzędzenia gospodarstwa leśnego lub inwentaryzacji.

2. W lasach, dla których nie został sporządzony uproszczony plan urzędzenia gospodarstwa leśnego lub nie została przeprowadzona inwentaryzacja, rozmiar wyrębu ustala się na podstawie stanu lasu i potrzeb gospodarczych posiadacza lasu.

3. W lasach położonych na terenach górskich i podgórskich rozmiar wyrębów powinien być dostosowany do warunków, umożliwiających tym lasom spełnianie nie tylko za-